

TRIPODI v. ITALIJA

(Eur. Court H.R., 22. 2. 1994, Series A no. 281-B)

8. - 17. [Zoper go. Roso Tripodi, ki živi v Kalabriji, je g. M. F. pred prvostopenjskim sodiščem province Kalabrije vložil tožbo, ker naj bi njemu in njegovemu sinu grozila s povzročitvijo telesni poškodb, s tem da bo priče prisilila h krivi izpovedi, da ga bo nadlegovala po telefonu, da bo z žalitvami napadla njegovo čast in dobro ime ter da mu bo povzročila škodo. Po preložitvi sojenja zaradi razširitve obtožnice s strani javnega tožilca ji je sodišče 9. 5. 1984 izreklo pogojno zaporno kazen enega leta in desetih mesecev.]

Pritožbeno sodišče je 4. 2. 1985 glede ene obtožbe sodbo razveljavilo in pritožnici za dva meseca skrajšalo pogojno zaporno kazen.

18. 11. 1985 je njen zagovornik, ki si ga je sama izbrala [difensore di fiducia], Kasacijsko sodišče prosil, naj obravnavo, razpisano za 6. 12. 1985, preloži, ker mu zdravstveno stanje ni dopuščalo, da bi se je udeležil. Po operaciji mu je namreč zdravnik predpisal mesec dni popolnega počitka. Sodni poročevalec je to pismo prejel 25. 11. 1985. Kasacijsko sodišče je kljub temu opravilo obravnavo (brez navzočnosti odvetnika) in na njej zavrnilo pritožbi obeh strank.]

Postopek pred Komisijo

24. [V poročilu je Komisija soglasno menila, da je bil prekršen 3. (c) odstavek 6. člena.]

Pravna vprašanja

25. Ga. Tripodi se je pritožila, da je Kasacijsko sodišče na obravnavi dne 6. 12. 1985 preučilo njeno pritožbo v odsotnosti njenega zagovornika in ji ni postavilo nadomestnega zagovornika. [...]

26. [...] [Vlada je zavzela stališče, da bi lahko odvetnik ali njegova stranka, potem ko je prvi zvedel, da se ne bo mogel udeležiti obravnave, ustrezno ukrepala, tako da bi imenovala namestnika ali novega zagovornika.]

27. Sodišče navaja, da je uporaba 1. in 3. (c) odstavka 6. člena v postopku pred pritožbenim in kasacijskim sodiščem odvisna od posebnih značilnosti spornega postopka. Upoštevati je potrebno celotno izpeljavo postopka v domačem pravem sistemu in vlogo določenega pritožbenega postopka v njem (glej, inter alia, mutatis mutandis, sodbe v naslednjih primerih: Monnell in Morris v. Združeno kraljestvo z dne 2. 3. 1987, Granger v. Združeno kraljestvo z dne 28. 3. 1990 in Jan-Ake Andersson v. Švedska z dne 29. 10. 1991).

28. V tej zvezi je potrebno pripomniti, da odloča italijansko Kasacijsko sodišče o pravnih vprašanjih. Postopki pred njim so v glavnem pisni, na obravnavi pa sme vlagatelj zagovornik predstaviti samo argumente, ki jih je v pritožbi ali vlogi že navedel. To pravilo ne velja, kadar se vlagatelj sklicuje na absolutno neveljavnost, na razloge, ki preprečujejo nadaljni potek kazenskega postopka, ali na vprašanja, ki imajo ustavni pomen. To so torej vprašanja, ki jih je mogoče sprožiti na obravnavi [...] Vlagateljica pritožbe ni navedla nobene take podlage. [...]

30. Tako kot Komisija tudi Sodišče v celoti priznava pomen, ki ga ima pred Kasacijskim sodiščem posredovanje ustnih argumentov [...] V tej zvezi upošteva dejstvo, da morajo stranke zastopati zagovorniki.

Navaja pa, da vlagateljčin zagovornik kljub vednosti, da se ne bo mogel udeležiti sojenja, ni storil ničesar; vendar ni mogoče reči, da mu zakonske določbe glede preložitve niso bile znane. Od 18. 11. 1985 je imel možnost in tudi dolžnost, da za dan obravnave zagotovi svoje nadomeščanje. [...]

V teh okoliščinah Sodišče ne more odločiti, da je za pomanjkljivosti na strani zagovornika, ki ga je imenoval obtoženec, odgovorna Država (z vidika zagovornika, ki je imenovan za namene pravne pomoči, glej sodbo v primeru Kamasinski v. Avstrija).

31. Ob upoštevanju posebnih značilnosti postopanja Kasacijskega sodišča in ravnanja vlagateljčinega zagovornika Sodišče ugotavlja, da ni bilo kršitve 3. (c) odstavka 6. člena.

Odklonilno ločeno mnenje sodnikov Ryssdala in De Meyerja.

[...] Kasacijsko sodišče je čakalo do 6. 12. 1985, preden je odločilo, da zavrne odvetnikovo zahtevo, in v nadaljevanju takoj zavrnilo primer ob prisotnosti zastopnikov tožilstva ne pa tudi vlagateljčinega zagovornika.

Slednjemu je težko očitati, da ni ničesar ukrenil, ko pa mu je zdravnik predpisal „popolni počitek“. [...]

Podobno težko je odločiti zoper vlagateljico pritožbe, češ da ni navedla nobene podlage za

vprišanja, ki bi jih lahko sprožila na obravnavi, če pa so ji odrekli možnost, da bi se osebno ali preko zagovornika udeležila ustnega postopka. Poleg tega nič ne kaže, da bi vedela, da se je njen zagovornik ne bo mogel udeležiti.

Glede na tako ozadje primera menimo, da pravice obrambe niso bile ustrezno spoštovane.